

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

و احرام شده است بر شما از زنان شوهر دار از زن ها مگر آنچه مالک شد دست های شما (مکیران)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ وَاجِلٌ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا

این احکام نوشته شده است بر شما و حلال شده است برایتان آنچه جز اینهاست (به شرطی که طلب کنید

بِأَمْوَالِكُمْ مِّنْهُنَّ فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ غَيْرَ مُسْتَفْجِرِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ

با مال هایتان از روی پاکدامنی نه روابط نامشروع پس آنچه کام گرفتید با آن

مِنْهُنَّ فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ غَيْرَ مُسْتَفْجِرِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ

از آنان پس بدهید به آنها مهرهایشان را که این حکم مقررات و نیست گناه بر شما

فِيمَا رَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

در آنچه توافق کردید به آن پس از مهر (مقرر همانا الله هست دانای

حَكِيمًا وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ

سجده کار و هر که از شما از روی توانگری که ازدواج کند

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

یا زنان پاکدامن که مؤمنه اند پس از آنچه مالک شده است دست هایتان از

فَنِيَسْتَكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ

کنیزان شما که مؤمنه اند (ازدواج کند) و الله دانایتر است به ایمان شما برخی تان از

بَعْضُكُمْ فَنِيَسْتَكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ

برخی دیگرید پس ازدواج کنید با آنان به اجازه کسان شان و بدهید به آنان مهرهای شان را

بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْتَفْجِرَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ

به شایستگی درحالی که پاکدامن باشند نه پلید کاران (مکیران) و نه گیرندگان

أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ

دوستان پنهانی پس زمانی که شوهر دار شدند آنکه اگر کنند کار رشت (زنا) پس بر آنان است نصف

مَّا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ

آنچه که بر زنان آزاد است از عذاب (محرکات) این (ازدواج پاکیزه) برای کسی است که بترسد

أَلَعَنْتُمْ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

از رنج (گناه زنا) از شما و اینکه شکیایی کنید بهتر است برایتان و الله آمرزنده مهربان است

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي كُنْتُمْ

می خواهد الله که بیان کند برایتان و هدایت کند شما را به راه و رسم کسانی که

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

پیش از شما بودند و بازگرداند به رحمت خود را بر شما دانای سنجیده کار است

وَاللّٰهُ
وَالله

يُرِيدُ
می خواهد

أَنْ يَتُوبَ
که باز گردد [به رحمت خود]

عَلَيْكُمْ
بر شما

وَيُرِيدُ
و می خواهند

الَّذِينَ
کسانی که

يَسْمَعُونَ
پیروی می کنند

الشَّهَوَاتِ
لذت خواهی های خویش

أَنْ يَمِيلُوا
که کجروی کنند شما

مَيْلًا
کجروی

عَظِيمًا
بزرگی

يُرِيدُ
می خواهد

اللّٰهُ
الله

أَنْ يُخَفِّفَ
که تخفیف دهد

عَنْكُمْ
و آفریده شده است

وَخُلِقَ
آدمی

الْإِنْسَانُ
ناتوان

ضَوْعِيًّا
ای

يَتَأْتِيهَا
کسانی که

الَّذِينَ
که

ءَامَنُوا
ایمان آوردند

لَا تَأْكُلُوا
مخورید

أَمْوَالَكُمْ
مال هایتان را

بَيْنَكُمْ
در میان خودتان

بِالْبَاطِلِ
به باطل

إِلَّا أَنْ
مگر آنکه

تَكُونُ
باشد

تِجَارَةً
داد و ستدی

عَنْ تَرَاخٍ
با رضایت یکدیگر

مِنْكُمْ
از شما

وَلَا تَقْتُلُوا
و مکتبید

أَنْفُسَكُمْ
خودتان را

إِنَّ اللَّهَ
همانا الله هست

كَانَ
به شما

رَحِيمًا
مهربان

وَمَنْ
و هر که

يَفْعَلْ
کند

ذَلِكَ
این کارها را

وِظْلًا
و ستم

فَسَوْفَ
پس به زودی

نُصْلِيهِ
در می آوریم او را

نَارًا
به آتشی

وَكَانَ
و هست

ذَلِكَ
این

بَيْرًا
آسان

إِنْ
اگر

تَجْتَنِبُوا
دوری گیرید

كِبَائِرَ
از گناهان بزرگی

مَا تَنْهَوْنَ
که باز داشته شده اید

عَنْهُ
از آن

عَنْكُمْ
از شما

سَيِّئَاتِكُمْ
گناهان [کوچک] شما را

وَنُدْخِلَكُمْ
و در آوریم شما را

مُدْخَلًا
به جایگاهی

كَرِيمًا
ارجمند

الَّذِينَ
کسانی که

وَلَا تَتَمَنَّوْا
و آرزو مکنید

مَا فَضَّلَ
آنچه را که برتری داده است

اللّٰهُ
الله

بِهِ
به آن

بَعْضَكُمْ
برخی تان را

عَلَى
بر

نَصِيبٌ
سهمی است

مِمَّا
از آنچه

أَكْتَسَبُوا
به دست آوردند

وَاللِّسَاءُ
و برای زنان

نَصِيبٌ
سهمی است

مِمَّا
از آنچه

وَسَأَلُوا
و درخواست کنید از

اللّٰهُ
الله

مِنْ
از

فَضْلِهِ
بخشش او

إِنَّ
همانا

كَانَ
هست

عَلَيْكُمْ
و بر شما

وَلِكُلِّ
و برای هر یک [از مرد و زن]

جَعَلْنَا
قرار دادیم

مَوَالِيًا
وارثانی را

مِمَّا
از آنچه

تَرَكَ
بر جای نهادند

وَالَّذِينَ
و کسانی که

عَقَدَتْ
بسته است

أَيْمَانُكُمْ
ایمان هایتان

فَتَأْتُوهُمْ
پس بدهید به آنان

نَصِيبَهُمْ
سهمشان را

إِنَّ
همانا

اللّٰهُ
الله

كَانَ
هست

عَلَى
بر

كُلِّ
هر

شَيْءٍ
چیزی

شَهِيدًا
گواه

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
 مردان سرپرستان اند بر زنان به سبب آنکه برتری داده است **الله** برخی شان را
 عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ قَالَ لَنْتَضِلَّ حَتَّى
 بر برخی دیگر و بدان سبب که هزینه می کنند از مال های خود [برای زنان] پس زنان شایسته
 قَتَلْتُمْ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي خَافُونَ
 فرما بفرمودند نگهدارندگان اند در نبود [شوهر] به پاس آنچه **الله** نگاه داشته است **الله** حقیقتش او زنانی که می ترسید
 نُسُوهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 از نظر عقلی او سرکاری شان پس انچه بپند دهید آنان را و اگر تائید نکرد ترکشان کنید در خوابگاه ها
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 و [در نهایت] بزنیدشان **الله** اگر اطاعت کردند از شما پس مجبورید بر آنان آن را راهی دیگر را
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝۳۱ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
 همانا **الله** هست **الله** و آوای بزرگ ۳۱ و اگر بیم دارید از اختلاف
 بَيْنَهُمَا فَاِغْتَا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
 میان آن دو زن و شوهر پس بفرستید داور از کسان مرد و داور از کسان زن اگر
 يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ كَانِ عَلَيْهِمَا خَيْرٌ
 بخواهند داوران اصلاح را سرکاری پدید خواهد آورد **الله** میان آن دو همانا **الله** هست دانای آگاه
 ۝۳۲ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۝۳۳ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 و بپرستید **الله** را و شریک مگردانید با او چیزی را و به پدر و مادر
 إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
 نیکوکاری کن و نیز به خویشاوند و یتیمان و مسکین و همسایه
 ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ ۝۳۴ وَالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ
 خویشاوند و همسایه و بیگانه و همسایه و صاحب بیگانه
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنْ لَّا يُحِبُّ مَنْ
 و در راه مانده آنچه مالک شده دست هایتان [بکسی] همانا **الله** دوست نمی دارد کسی را که
 كَانَ مُحْتَالًا فَخْورًا ۝۳۵ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
 باشد خودپسند فخر فروش کسانی که بخل می ورزند و فرمان می دهند
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ ۝۳۶
 مردم را به بخل و کتمان می دارند آنچه را که داده است به آنان **الله**
 مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝۳۷
 از بخشش و آماده کردیم برای کافران عذابی خوار کننده را ۳۷

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِشَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
و کسانی که انفاق می کنند مال های شان را برای نشان دادن به مردم و ایمان نمی آورند

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
به الله و نه به روز واپسین و کسی که باشد شیطان برایش همشینی پس بد

قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
همشینی است شیطان (۳۸) وجه زنی برایشان نکست اگر ایمان می آورند به الله و روز واپسین و انفاق می کردند

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
از آنچه روزی داده به ایشان و است الله به احوال آنان دانای همانا الله ستم نمی کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُمْضِعْهَا وَتُؤْتِ مِنْ لَدُنْهِ
هموزن ذره ای و اگر باشد آن نیکو دو چندان می گرداند آن را و می دهد از نزد خود

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
پاداشی بزرگ را (۴۰) پس چگونه است آنگاه که بیاوریم از هر امتی گواهی را

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ
و بیاوریم تو را بر اینها گواه (۴۱) آن روز دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا وَعَصَوْا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
کفر ورزیدند و نافرمانی کردند این پیامبر را که کاش هموار گردد بر آنان زمین و پنهان نتوانند کرد

اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
و الله هیچ سخنی را (۴۲) ای کسانی که ایمان آورده اید نزدیک مشوید به نماز

وَأَنْتُمْ سُكْرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي
در حالی که شما مست باشید تا آنکه بدانید آنچه می گوئید و نه در حالی که جنب هستید مگر که عبور کنندگان

سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
راهی از حلت سفر باشید تا آنکه غسل کنید و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا باید

أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
یکی از شما از جای قضای حاجت یا آمیزش کردید با زنان پس نیاید آب را

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
آنکه لعنت کنید حیمت کنید خاکی پاک را پس با آن مسح کنید روی هایتان و دست هایتان را همانا

اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ
و الله هست بسیار باگذشت و آمرزنده (۴۳) آیا نگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهرهای از

الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾
کتاب که می خرند گمراهی را و می خواهند که گم کنید شما راه حق را (۴۴)

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا (۱۵)
 و الله طاقتوار است به دشمنان شما و کافی است که الله سرپرست و کافی است که الله یاور و استوار باشد

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَقُولُونَ
 برخی از کسانی که یهودی شدند تغییر می دهند کلمات را از جایگاه های آن و می گویند

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرٌ مِّنْهُمْ وَرَدَعْنَا لِيَئِآلَ سِنَتِهِمْ
 شنیدیم و اطاعت می کردیم و بشنو در حالی که نانشوا بالشی و او گویند را لعنا در حال بیچاندین به زبان هایشان

وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَأَنْظُرْنَا
 و طعمه در دین اسلام و اگر آنان می گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و بنگر ما را

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 هر آینه بود بهتر برای آنان و استوارتر ولی لعنت کرد آنان را الله به سبب کفرشان پس ایمان نمی آورند

إِلَّا قَلِيلًا (۱۶) يَتَّبِعُهُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
 مگر اندکی از آنان ای کسانی که داده شده است به شما کتاب (اسمعی) ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادیم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا
 درحالی که تصدیق کننده چیزی است که با شماست پیش از آنکه نابود گردانیم چهره های را نگاه برگردانیم آنها را

عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
 بر پشت های شان یا لعنت کنیم آنان را چنان که لعنت کردیم یاران شبه را و هست فرمان

اللّٰهُ مَفْعُولًا (۱۷) إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 الله انجام شدنی همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَٰلِكَ لَعَنَ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
 آن است برای هر کسی که بخواند و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی بر بافته است گناهی بزرگ را

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللّٰهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ
 آیا نگرستی به سوی کسانی که به پاکی می ستایند خودشان را؟ بلکه الله پاک می گرداند هر که را بخواند

وَلَا يُظْلَمُونَ قَلِيلًا (۱۸) أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْرَءُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذِبَ
 و ستم نبینند به اندازد رشته خرابی بین که چگونه بر می زنند بر الله دروغ را

وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا (۱۹) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
 و همین بس که این گناهی آشکار است آیا نگرستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهرمانی

مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَنَقُولُونَ
 از کتاب که ایمان می آورند به بت و طاغوت و می گویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّوْا أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا (۲۰)
 درباره کسانی که کفر ورزیدند ایمان ره یافته ترند از کسانی که ایمان آورده اند

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿۴۶﴾

آن کسان هستند که لعنت کرده است آنها را **الله** و هر که لعنت کند **الله** پس هرگز نمی یابی برایش یابوری

أَمْ هُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿۴۷﴾

آیا ایشان بهره ای است از فرمانروایی پس در آن صورت نمی دهند به مردم به نفوذ کوچکی بکشت هستند خرمایی را

يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا

حسد می ورزند به مردم بر آنچه داده است به آنها **الله** از بخشش اش به راستی دادیم

مَالًا إِنزَاهِمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآمَيْنَتَهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿۴۸﴾

به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را و دادیم به آنان فرمانروایی بزرگی را

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿۴۹﴾

پس از آنها کسانی است که ایمان آورده است به آن و از آنها کسی است که روی برتافت از آن و بس است دوزخ آتش فروخته برای کفار

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّا نَضْغَتْ

همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه های ما به زودی در آوریم آنها را به آتش هرگاه بسوزد

جُلُودَهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ

پوستهایشان جایگزین کنیم برای تن پوستهای جز آن را تا بچشد عذاب را همانا **الله**

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۵۰﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

هست پیروزمند سنجیده کار و کسانی که ایمان آوردند و کرده اند کارهای شایسته

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

به زودی در آوریم آنها را به بهشت هایی که روان است از زیر درختی آنها جویبارها در حالی که جلونده اند در آن همیشه

هُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿۵۱﴾

برای آنان در آن همسرانی است پاکیزه و در می آوریم آنها را به سایه ای پایدار همانا

اللَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ

الله فرمان می دهد به شما که بازگردانید امانت ها را به صاحبان آنها و هنگامی که داور می گردید میان

النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

مردم داور می کنید به عدالت به راستی که **الله** خوب چیزی پند می دهد شما را به آن همانا **الله** هست شنوای

بَصِيرًا ﴿۵۲﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي

بینا ای کسانی که ایمان آوردید فرمان برید **الله** را و فرمان برید پیامبر و صاحبان

الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَسَرَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

امرا از خودتان پس اگر اختلاف گردید در چیزی پس بازگردانید آن را به سوی **الله** و پیامبر اگر دارید

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿۵۳﴾

ایمان به **الله** و روز واپسین این بهتر و نیکوتر است سرانجام آن

سب
حزب
۹

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ
 آیا نگریستی به سوی کسانی که می‌نمایند که همانا آنان ایمان آورده‌اند به آنچه فرو فرستاده شده است به سوی تو
وَمَا أَنزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 و آنچه فرو فرستاده شده است پیش از تو می‌خواهند که داوری بزنند به سوی طاغوت
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 حال آنکه به راستی فرمان یافته‌اند که کفر ورزند به آن و می‌خواهد شیطان که گمراهی یفکند آنان را
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۶۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ
 به گمراهی دوری و هنگامی که گفته شود به آنان که بیایید به سوی چیزی که فرو فرستاده است
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 و به سوی و پیامبر می‌بینی منافقان را که رو می‌گردانند از تو
صُدُّوا ۝۶۱ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا
 روی گردانند پس چگونه است آنگاه که برسد به آنان مصیبتی به سبب آنچه
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 پیش فرستاده است دست‌هایشان [کارهایشان] بجز بیایند نزد تو در حالی که سوگند می‌خورند به الله که نمی‌خواستیم جز
إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ۝۶۲ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 نیکی و هماهنگی [با شما] را آنان کسانی هستند که می‌داند الله آنچه را
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 در دل‌هایشان است پس روی بگردان و پندشان ده و بگو به آنان که در
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۝۶۳ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 دلشان [بگوید] سخنی رسا و نفرستادیم هیچ پیامبری را مگر
لِطُغْيَانٍ ۝۶۴ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 برای آنکه فرمل برته شود [از او] به اذن الله و اگر آنان آنگاه که ستم کردند بر خودشان
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 می‌آمدند نزد تو پس آمرزش می‌خواستند و آمرزش می‌خواست برای شان پیامبر
لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝۶۵ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 هر گاه می‌یافتند الله را پس توبه‌پذیر مهربان پس نه سوگند به پروردگارت که ایمان نمی‌آورند
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
 تا تو را داور کنند در آنچه اختلاف شده است میانشان سپس نیابند
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝۶۶
 در دل‌هایشان هیچ دلالتی از آنچه طوری کردی و گردن نهند [از او] گردن نهانی راستین

وَلَوْ أَنَّا كَذَّبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ

و اگر هر آینه ما می نوشتیم/مقرر می کردیم بر آنان که بکشید خودتان را یا بیرون دهید از

دینِ شما مَافَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ

خاتمهای تان، نمی کردند آن را مگر اندکی از آنان و اگر آنها می کردند آنچه را که بشنیدند می نمود

بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَبِيئًا ﴿٣٨﴾ وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ مِنْ

به آن البته می بود بهتر برای آنها و استوارتر (در دین) و آنگاه البته می دادیم به آنان از

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٩﴾ وَلَهَدَيْتَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٤٠﴾

نزد خود پاداشی بزرگ را ﴿۳۹﴾ و هر آینه هدایت می کردیم آنها را به راهی راست ﴿۴۰﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

و هر که فرمان برد از الله و این پیامبر پس آنان با کسانی اند که نعمت داده است الله بر آنان

مِنْ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ

از پیامبران و راستی یاران و شهدای و شایستگان و نیک اند

أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٤١﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ

انان از جهت همراهی این بخشش از جانب الله است و همین بس که

يَا اللَّهُ عَلِيمًا ﴿٤٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ

الله داناست ﴿۴۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید (در برابر دشمن) آماده باشید

فَافْعُرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفُرُوا جَمِيعًا ﴿٤٣﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ

و کوچ کنید گروه گروه یا کوچ کنید همگی با هم (برای جهاد) و همما از شما البته کسی است که هر آینه درنگ می کند

فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ

پس اگر رسد به شما مصیبتی می گوید به راستی نعمت داد الله بر من آنگاه که نبودم با آنان

مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٤٤﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن

حاضر (در جنگ) و اگر برسد به شما بخششی از جانب الله هر آینه می گوید گویی که

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَوَدَّةٌ يَلْتَمِسُنَا مِنْهُمْ فِقْهَرُوا

نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی ای ای کاش می بودم با آنان آنگاه می بینیم

فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٤٥﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ

به کلمایی بزرگی پس باید بجنگند در راه الله کسانی که

يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي

می فروشند دنیا را به آیهای آخرت و هر که بجنگد در

سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٦﴾

راه الله آنگاه کشته شود یا پیروز گردد پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را ﴿۴۶﴾

نه چهار
جزء پنجم

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 و چه شده است شما را که نمی جنگید در راه **الله** و برای رهایی ناتوانان از مردمان
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 و زنان و کودکان آنانی که می گویند ای پروردگار ما بیرون بزم ما را از این آبادی
 الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
 که مستکارند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سرپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود
 نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 یابوری را ﴿۷۵﴾ کسانی که ایمان آورده اند می جنگند در راه **الله** و کسانی که کفر ورزیده اند
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَتَلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
 می جنگند در راه طغوت پس بچنگید با دوستان شیطان همانا نیرنگ
 الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
 شیطان هست است ﴿۷۶﴾ آیا ننگرستی به سوی کسانی که گفته شد به آنان بازدارید از جنگ استعاضاتن را
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
 و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را پس هنگامی که نوشته شد بر آنان جنگ ناکاه گروهی
 مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
 از آنان ترسیدند از مردم مانند ترسیدن از **الله** یا ترسی سخت تر و گفتند ای پروردگار ما چرا
 كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَىٰ يَهْرَمُنِي الدُّنْيَا
 نوشتی بر ما جنگ را؟ چرا واپس گذاشتی ما را تا مدتی نزدیک؟ بگو بهر مندی دنیا
 قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
 اندک است و آخرت بهتر است برای کسی که بپرهیزگری کند و ستم نمی بیند به لذت رفته هسته خرمایی ﴿۷۷﴾ هر جا
 تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
 که باشید درمی یابد شما را مرگ و اگر چه باشید در دژهای سخت استوار و اگر برسد به آنان
 حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
 نیکی ای گویند این از نزد **الله** است و اگر برسد به آنان بدی ای گویند
 هَذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ قَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ
 این از نزد توست بگو همه از نزد **الله** است پس چه شده است این گروه را که نزدیک نیستند
 يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ مِّنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
 که دریابند سخنی را ﴿۷۸﴾ آنچه رسد به تو از نیکی پس از نزد **الله** است و آنچه رسد به تو از
 سَيِّئَةٍ مِّنْ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾
 بدی پس از خود توست و فرستادیم تو را برای مردم به پیامبری و همین بس که **الله** گواه است ﴿۷۹﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

هر که فرمان بردار پیامبر پس به راستی که فرمان برده است از الله و هر که روی برگرداند پس نافرستادیم تو را

عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ

بر آنان نگهبان و می گویند از حضور تو کار ما فرمانبرداری است و چون بیرون روند از

عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ

نزد تو شایسته چاره می اندیشند گروهی از آنان اجری جز آنچه تو می گویی و الله می نویسد نامی اعمال

مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

آنچه را شبانه چاره می اندیشند پس روی بگردان از آنها و توکل کن بر الله و همین پس که الله کارساز است

﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا

پس آیا نمی اندیشند در قرآن و اگر می بود از نزد غیر الله البته می یافتند

فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ

در آن اختلافی بسیار و هنگامی که آمد به نزد آنان خبری از ایمنی

أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى

یا ترس فاش کنند آن را و اگر باز می گردانند آن را به سوی پیامبر و به سوی صاحبان

الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَظِيمُونَ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ

لهم از خودشان البته می شنید آن را کسانی که در می یابند آن را و اگر نمی بود بخشش

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَبِعْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

و بر شما و رحمتی و هراینه پیروی می کردید از شیطان جز اندکی از شما

فَقَتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ

پس بیکار کن در راه الله تکلیف نشده ای جز از روح و تن خودت و ترغیب کن مؤمنان را به جهاد

عَنِ اللَّهِ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا

بلند که الله باز دارد از شما آسیب کسانی را که کفر ورزیدند و الله (بر کافران) آسیب رسان تر

وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ

و سخت کیفر تر است هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو می باشد برای او

فَصِيبٌ مِمَّا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِمَّا

بهرمندی از آتواب آن و هر که شفاعت کند شفاعتی بد می باشد بر او سهمی از آن

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِينًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّمٌ بِنَجِيٍّ فَحَيًّا

و هست الله بر هر چیزی توانا و چون به شما درود گفته شد به سلامتی پس درود گوید

بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

به درودی بهتر از آن یا باز گردانید همان را همانا الله هست بر هر چیزی حسابگر

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

الله است که بیست الهی جز او هر سه گرد خواهند آورد شمار به روز ساختار که بیست هیچ تردیدی نباشد

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿۸۷﴾ مَا لَكُمْ فِي التَّوْفِيقِ

و کس راستگو تر از الله بر سخن؟ پس چه سده است شمار که درباره مافعل

فِتْنَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ

دو گروه ستیغند؟ حال آنکه الله نگویید کرده است آنها به سبب آنچه کردند آیا می خواهید که هدایت کنید کسی را که

أَصْلًا لِلَّهِ وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لِيُبْلِغَهُ اللَّهُ فَلَ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۸۸﴾ وَذُؤَا

گمراه کرده بود الله و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیایی برای او هیچ راهی را دوست دوستی که

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

سما کفر بورید همو اچنانکه کفر ورزیدند ما ناسید برابر پس مگیرید از آنان دوستانی

حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَحُذِّهِمْ وَأَقْتُلُوهُمْ

تا هنگامی که هجرت کند در راه الله پس اگر پشت کردند نگاه بگیریدشان و بکشیدشان

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۸۹﴾

هر جا که بیابیدشان و مگیرید از آنها دوستی و نه یوری را

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ

مگر کسانی که میروند به گروهی که میان شما و میان آنها است یا بیایدند نزد شما

حَصْرَتْ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُغْنِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ

درجایی که نه بگامد است بیهامشان از آنکه بکشد یا شما یا بکشد با گروهشان و اگر بخواهد

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ قُلِقَتْلُوكُمْ فَإِنْ أَعْرَلُوكُمْ فَلَمْ يُغْنِلُوكُمْ

نه الله جبرگی می داند را بر شما پس هر آینه می بکشد یا شما پس اگر کلاه گرفتند از شما و بکشید یا شما

وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿۹۰﴾

و در افتکند یا شما اطرح سازش را در این صورت هر سبب الله برای شما برسد به راهی را برای جنگ

سَتَجِدُونَ الْعَاقِبِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمُوكُمْ وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ

به و دی می بیند دیگرانی را که می خواهند این شود از شما و بمن سود از گروهشان

كُلَّ مَا رَدُّوا إِلَى الْغَنَةِ أَرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْرَلُوكُمْ وَيَقْرُوا إِلَيْكُمْ

هرگاه باز گردانیده شود به سوی غنه نگویید می شود در آن پس اگر کلاه نگیرند از شما و در افتکند یا شما

السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَحُذِّهِمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

اطرح اسی را و باز سازند دستهایشان را نگاه بگیریدشان و بکشیدشان هر جا که

تَقَعْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَمَلًا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۹۱﴾

بیابیدشان و آنانند که در دادنامه برای شما بر آنان جبرگی استکباری را

وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ قَتَلَ

و نبرد بر ای هیچ مؤمن که بکشد مؤمن را بکشد و هر که

مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحَرَّرَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَيْ

مؤمن ر خطا پس آزاد کردن برده ای و جویهای پرداخته شده به

أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ

کسانی مگر آنکه گدازد پس اگر معون باشد از قومی که دشمن شماست

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحَرَّرَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً وَإِنْ كَانَتْ

در حالی که او مؤمن هم باشد پس آزاد کردن برده ای و اگر باشد

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ

از قومی که میان شما و میان آن پیمانی است پس از آنست جویهای پرداخته شده

إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

به کسانی گدازش و آزاد کردن برده ای مؤمن پس هر که نیابد

فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنْ اللَّهِ وَكَانَ

پس لازم است بر وی آرزو گرفتن دو ماه پیمانی توبه از جانب الله و هست

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا

الله دانای سنجیده کار و هر که بکشد مؤمنی

مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ لَهُ حَتَمٌ خَالِدًا فِيهَا وَعَصَبٌ

به عمد پس سزای او توج است که ماندگار است در و حشم گرفته است

اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا يَتَأْتِيهَا

الله بر او و عتد کرده است و آماده کرده است بر وی عذابی بزرگ را

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا صَرَّفْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَتِيلًا وَلَا تَقُولُوا

کسانی که ایمان آورده اند هنگامی که سرف کنید در راه الله پس بگید بر وی کنید و بگویند

لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَتَّبِعُونَ

به کسی که در الشد به سوی شما اشی را پس مؤمن که بخواهد

عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانٍ كَثِيرَةٌ

کالای دنیای دنیا را در دگانی پس نزد الله غنیمت های بسیار است

كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كَفَرَ

ابنحس بودید شما پس از این پس صبا نهاد الله بر شما

فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس بگید بر وی که همان الله هست به آنچه می کنید

خَيْرًا

بسیار آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَائِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
برابر نیست لشکریان از مؤمنان غیر برسان دیدگان - مصدور و جهاد کنندگان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَوَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
در راه خدا را مال هایش و جان هایشان بر بری داده است نه جهاد کنندگان با مال هایشان

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَائِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسَيْنَ وَفَضَّلَ اللَّهُ
و جان هایشان را بر لشکریان نه دهنی و همه را وعده داده است نه کسی تنها و بر بری داده است نه

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَائِدِينَ آخَرًا عَظِيمًا ۝۹۵ دَرَجَتِي مَعَهُ وَمَعِ
جهاد کنندگان بر لشکریان نه پاداشی بزرگ ۹۵ به پادشاهانی از جانب خود و میرسی

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۹۶ إِنَّا الَّذِينَ نُوَفِّقُهُمُ الْمَلَائِكَةَ
و رحمتی و هست الله آمرزنده مهربان ۹۶ همان کسانی که می سنند جانسان را فرستگان

طَائِفِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
در حالی که سمعگران بوده اند مرخوئین گویند در چه حال بودید؟ گویند بودیم ما ناتوانان در زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَامِيعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَهُمْ
گویند یا نبود زمین الله فراخ که هجرت کنید در آن؟ پس آنان حاکمانان

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۹۷ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
جهم و ساءت بازگشتگاهی است ۹۷ مگر مستضعفان از مردان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝۹۸
و زنان و کودکان که نمی توانست چاره ای بیابند و نمی یابند راهی را ۹۸

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۹۹
پس آن نه که امید است الله در گذرد از آن و هب الله در گذرنده آمرزنده ۹۹

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْتَعًا كَثِيرًا وَسَعَةً
و هر که هجرت کند در راه الله می یابد در زمین حاکمانی بسیار و گشایشی

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
و هر که بیرون رود از خانه اش هجرت کند به سوی الله و پادشاهش سپس در یابد و مرگ

فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۰۰ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
پس به محقق طلب شده است پاداشش بر عهده الله و هب الله آمرزنده مهربان ۱۰۰ و هنگامی که سفر کنید

فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
در زمین پس نیست بر شما گناهی که بکسب از نماز اگر ترسید

أَنْ يَغْتَنِبَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۝۱۰۱
که به غت نه کنند شمار کسانی که که در برزند همان کافران هبند بری شما دشمنان آشکار ۱۰۱

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ فَاذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن رَّأْيِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَٰلِكَ يُزَكِّي الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَصَلُّونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَدَىٰ مِّن مَّقْطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِمًّا

وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُضِيَ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيْمَا وَقَعْتُمْ وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْسَنْتُمْ فَأَقِمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا وَلَا تَهِنُوا فِي اتِّعَافِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْحُونَ مِّنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْحُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْعَافِينَ حَصِيمًا

و هنگامی که باشی در میان آنها پس برپا بدار ایستادن را پس از آنکه بایستد گروهی
از آنان
و باید برگزید جنگ افزارهایشان را پس چون سجده کنند پس باید باشند
در
پشت سران و بصلواتی کنند و باید بیایند گروهی دیگر که نظر بخوانند
پس باید حاضر بخوند یا نه و باید برگزید حیا و عفاف و عاریت و جنگ افزارهایشان را و دست دارند کسانی که
گمراه و دور بودند که گاهی شما علقه بپوشید از جنگ افزارهایان و کلاههایان پس بنارید
بر شما
ناحی یکباره و نیست گناهی بر شما اگر بلند بپوشان
دری از باران یا باید بیمارانی که بپوشد جنگ افزارهایان را
و برگزید اما دگر نماند
همانا
الله اعاده کرده است برای کافران عذابهای
خوار کننده را
پس هنگامی که گردید مبار را
انگاه یاد کنید الله را ایستاده و نشسته و بر
پهلویهایان ایستاده پس چون آرامش یابید انگاه برپا دارید مبار را همان مبار
هست بر مؤمنان نوشته ای یا خبری ای را و مانند
و سستی میکند
در جس و گریه = مسرکن اگر تعالیب دیده و در عدم می شود پس همانند آب لسیب دیده و در عدم می شود چنان که
شما در عدم می شوید و شما امید دارید از الله آنچه را [بها امید دارید و هست الله دانای
سجده کار همانا هر و برسانم به سوی تو کتاب را به راسی و دوری کسی مبار
مردم به آنچه معاینه است به تو الله و عباس برای حیاسکاران حابدار

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾ وَلَا تَجِدُ

و امر می بخواند از الله خداست آمرزنده مهربان و دفاع مکن

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ

از کسانی که خیانت می کنند به خودشان همانا الله دوست نمی دارد کسی را که باشد

خَوَانًا أَمِيمًا ﴿١٧﴾ يَسْتَحْفِقُونَ مِّنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفِقُونَ

خیانتکار که یکه پنهان می دارند حیل خود از مردم مردم وی نمی تواند پنهان کند

مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْصُقُونَ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ

از الله حال آنکه او با آنان است هنگامی که شب می گذرانند آنچه نمی پسندد از سخن و هست

اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٨﴾ هَاسًا هَوْلًا جَدَلًا

الله به بعد می کند فراگیرنده هان! شام! لالید که دفاع گردناید

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَدِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ

از آنها در زندگی دنیا پس کیست که دفاع کند در برابر الله از آن روز

الْفَيْصَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ

در فاصه؟ یا کیست که بر آنهاست کارساز؟ و هر که کند

سُوءًا أَوْ يَطْلُبْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

بدی یا هم کند بر خودش پس امر می بخواند الله آمرزنده

رَحِيمًا ﴿٢٠﴾ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ

مهربان و هر که کند گناهی پس جز این نیست که می کند بر بریان خودش

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا ﴿٢١﴾ حَكِيمًا ﴿٢٢﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا

و خدا بی دانای سنجیدگار و هر که کند خطایی یا گناهی را

ثُمَّ يَرَوْهُ بَرِيًّا ﴿٢٣﴾ فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٤﴾ وَلَوْلَا

پس ببیند او نه گزین این گناهی پس به ایسی بر خودش کشیده است به بهتان و گناهی آشکارا و اگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ هُمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَن

بخشش بر تو و رحمت تو هر به اهدگ می کردند گروهی از آن که

يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِن

گمراه کنند تو را و گمراه می کنند مگر خودشان را و نمی رسانند زبانی به تو از

شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ

چیزی و فرو فرستاد الله بر تو کتاب و حکمت را و آموخت به تو

مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

آنچه را نمی دانستی و هست بخشش الله بر تو عظیم

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجَوْنَهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ

بسیاری در میان کسی که فرمود دهد به صدقه

أَوْ مَقْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ نَّيِّبُ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ

یا گار نیک یا کسی در میان مردم و هر که کند این را

أَتَيْغَا مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن

برای جس خودی که پس به روی می دهد به او پاداشی بزرگ و هر که

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ

مخالفت کند با این پیامبر پس آنکه آشکار شد بر او هدایت و پیروی کند غیر

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَتُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ

راه مومن و اگر ایمان لورا به آنچه روی کرده و در ورید او به دوزخ و ساءت

مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْيَاسِينَ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِهِ

بازگشتگانی است همانا که می امرد که شرک آورده شود به او و می امرد آنچه هر

ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ صِلًا بَعِيدًا

این است برای هر کسی بخواهد و هر که شرک آورد به الله پس به رسی گمراه شده است به گمراهی بی دور

﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنشَاءً ۚ وَإِن يَدْعُونَ

سرکان می خوانند به جای او الله هر نادیده گانی را و هر می خوانند

إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخِذَنَّ

هر شیطانی سرکش لعنت کرد او را و گفت شیطان ایست خنجم گرفت

مِن عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا تَلْمِزْهُمْ

ندگی تو سهمی و لایه گمراه می کند سر و به از روی باطل می افکند اهل را

وَلَا تُؤْمِنُوا لَهُمْ فَمَا يَتَّبِعُونَ ۚ أَذَاتُ الْإِنسَانِ

و هر مل می نهد اهل را که بسکافت کوس های چارپایان دمی و فرامی می نهد سر

فَلْيُفَوِّضْ إِلَى اللَّهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا

بازگردد پس به الله و هر که بگیرد شیطان را که به چپ

مِن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

الله پس به رسی ریان کرده است آشکار

يَعِدُّهُمْ وَيُخَيِّبُهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

و وعده می دهد به سر و به از روی باطل می افکند اهل را و وعده می دهد به سر شیطان هر به فریب

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُم جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

انان خاکگاهشان جحیم است و نمی یابند از آن که بر گاه می

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته به زودی در آوریم آنان را

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر درختان آنها جویبارها که مانند گاران اند در آن همیشه بنا به وعده

اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلَ ۖ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
الله که حق است و کیست راستگوتر از الله در گفتار؟ (۱۲۲) او عتی الله نیست به آرزوهای شما

وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
و نه به آرزوهای اهل کتاب هر که بدی را سزا داده می شود به آن

وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ وَمَنْ
و نمی یابد برای خودش از غیر الله کارساز و نه یابوری را (۱۲۳) و هر که

يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
کند از کارهای شایسته از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۖ وَمَنْ
پس آنان در می آیند به بهشت و ستم نمینند به اندازه گودی پشت هسته خرمایی (۱۲۴) و چه کسی

أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
لیکون است از جهت دین از آن کس که تسلیم نموده است روی خود را برای الله در حالی که او نیکوکار است و پیروی کرده است

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۖ وَلِلَّهِ مَا
از این ابراهیم که حقراست و گرفت الله ابراهیم را دوست اصیمی خود (۱۲۵) و تنها برای الله است آنچه

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
در آسمانها و آنچه در زمین است و الله به هر چیزی

خَبِيرًا ۖ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۚ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
خبرگیرنده (۱۲۶) و فتوا می خواهند از تو درباره ی زنان بگو الله فتوا می دهد به شما

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ النِّسَاءِ
درباره آنان و همچنین درباره آنچه خوانده می شود بر شما در این کتاب احقران درباره زنان یسیم

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
انان که نمی دهید به آنها آنچه را نوشته شده است برای شان و می خواهید که ازدواج کنید با آنان

وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۚ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
و (از درباره ناتوانان از کودکان و اینکه رفتار کنید برای یتیمان

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
به عدالت و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله هست به آن (۱۲۷) دانا

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 وَ اگر زنی بیم دارد از شوهرش ناسازگاری یا روگردانی را پس نیست گناهی
 عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ
 بر آن دو که اصلاح کنند در میانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فراموش است (برشته شد)
 الْأَنْفُسُ الشُّعْ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 جانها (با) آزمندی و اگر نیکوکاری کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا **الله** هست
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۚ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
 به آنچه می کنید آگاه و هرگز نمی توانید که به عدالت رفتار کنید
 بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيزُوا كُلَّ الْمِيزِ
 میان زنان خود و گرچه (ازمند یا شهیدانه آن) پس روی مگردانید به طور کامل
 فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 که و اگر بگذارید زن را مانند آویخته ایلاتکلیف که نه میوه بشود نه شوهر را و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا **الله**
 كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۚ وَإِنْ يَنْفَرَا يُقِنَ اللَّهُ هَرِيكَ رَا
 هست آمرزنده مهربان و اگر هر دو جدا شوند بی نیاز می گردند **الله** هر یک را
 مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي
 از گشایش خودش و هست **الله** گشایشگر سنجیده کار و تنها برای **الله** است آنچه در
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 آسمانها و آنچه در زمین است و به درستی که سفارش کردیم به کسانی که داده شد به آنان کتاب
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 پیش از شما و اینها شما که بیروا کنید از **الله** و اگر کفر ورزید پس همانا برای **الله** است
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۚ
 آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست **الله** بی نیاز ستوده
 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۚ
 و تنها برای **الله** است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همین بس که **الله** کارساز است
 إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ
 اگر بخواهد می برد شما را ای مردم و می آورد دیگران را و هست
 اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَوَهِدَ
الله بر این (کار) توانا هر که بخواهد پاداش دنیا را پس نبرد
 اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۚ
الله است پاداش دنیا و آخرت و هست **الله** شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید **بالتب** برپا دارندگان عدالت **شهادة** برای الله

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ أَوْ الْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
 اگرچه به زبان خودتان یا پدر و مادر و نزدیکان (شما باشد) اگر باشد (آن کس توانگر

أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِن
 یا نیازمند **بِس الله** سزاوارتر است به آنان پس پیروی مکنید از هوس که ایمان عدالت نکنید و اگر

تَلَوْا أَوْ نَعَزْضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۳۵ **يَا أَيُّهَا**
 زبان بیچالید/ کفر حق یا روی بگردانید پس همانا **الله** هست به آنچه می‌کنید آگاه **۱۳۵** ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 کسانی که ایمان آورده‌اید ایمان بیاورید **به الله** و پیامبرش و این کتاب که فرو فرستاده است

عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بر پیامبرش و (به آن) کتابی که فرو فرستاده است از پیش و هر که کفر ورزد

بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
بِه الله و فرشتگانش و کتابهایش و پیامبرانش و روز واپسین پس به راستی گمراه شده است

ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۱۳۶ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا**
 به گمراهی ای دور **۱۳۶** همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کفر ورزیدند باز ایمان آوردند

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّعَلَّكَ يَكْفُرُ اللَّهُ بِأَن كَفَرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ
 آنگاه کفر ورزیدند باز افزودند بر کفر خود نیست **الله** بر آن که بیاموزد آنان را و نه اینکه بتماید به آن

سَبِيلًا ۝۱۳۷ **بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۳۸** **الَّذِينَ**
 راهی را **۱۳۷** مزه ده منافقان را به اینکه همانا برای آنان عذابی دردناک است **۱۳۸** آنان که

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ ۖ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيْبَسُوا
 می‌گیرند کافران را سرپرستان و دوستان خود را به جای مؤمنان آیا می‌جویند

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۝۱۳۹ **وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي**
 نزدشان عزت را؟ پس همانا عزت **والله** است همگی **۱۳۹** و به راستی فرو فرستاده است بر شما در

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 این کتاب که هرگاه بشنوید آیه‌های **الله** که کفر ورزیده می‌شود به آن و ریشخند می‌شود به آن پس

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ
 نشینید با آنان تا آنکه در آیند به سخنی جز آن همانا شما (ترسید) آنگاه مانند آنهاید

إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝۱۴۰
الله همانا گردآورنده منافقان و کافران در دوزخ است همگی **۱۴۰**

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ فَكُلُوا أَلْفَهُ

همانان که انتقام می کشند شما را پس اگر باشد برای شما فتنه از جانب الله گویند آیا

تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ

نبودیم با شما؟ و اگر باشد برای کافران بهر پای گویند آیا چیزی ندانیم

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللهُ يَخْطُبُكُمْ بَيْنَكُمْ يَوْمَ

بر شما و بازداشتیم شما را از مؤمنان؟ پس الله داوری می کند در میان شما روز

الْفِتْنَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

و سبب و هرگز قرار نمی دهد الله برای کافران بر ضد مؤمنان راهی را برای خدا ۱۵۱

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ يُخْذِعُونَ اللَّهُ وَهُوَ خَازِنُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى

همانا مسلمانان بزرگ می ورزند با الله و او به تلافی بزرگشان از سبب دهنده آنهاست و چون برخیزند به سوی

الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا

نماز برخیزند با کسالت می نمایند خود را به مردم و یاد نمی کنند الله را مگر

قَلِيلًا ۱۵۲ مَذْبُذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ

از میان اندکی ۱۵۲ سرگشتگان اند در میان این و آن - کفر و ایمان نه با ایشان اند و نه با آنان

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ مُضِلٌّ لَهُمْ سَبِيلًا ۱۵۳ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیایی برای او هیچ راهی ۱۵۳ ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيَدُونَ

مگیرید کافران را سرپرستان و دوستانی به جای مؤمنان آیا می خواهید

أَنْ يَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۱۵۴ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ

که قرار دهد برای الله بر ضد خود حجتی آشکارا؟ ۱۵۴ همانا مسلمانان

فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُمْ نَصِيرًا ۱۵۵

در طبقه پایین تر از آتش اند و هرگز نمی یابی برای آنان یابوری را ۱۵۵

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا

مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] و چنگ زدند به الله و خالص گردانیدند

دِينَهُمُ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ

دین شان را برای الله پس آنان با مؤمنان و به زودی می دهد الله

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۱۵۶ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ

به مؤمنان پاداشی بزرگ را چه کند الله با عذاب شما

إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۱۵۷

اگر شکر گزارید و ایمان آورید و هست الله شاکر دانا ۱۵۷